

UZASADNIENIE

Skargą z dnia 7.09.2022 r. (data nadania w placówce pocztowej) G. M. na podstawie art. 403 § 2 kpc wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt VIII Pa 174/18 oddalającego apelację powoda od wyroku Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 1.06.2018 r. sygn. akt XP 108/18 i zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uwzględnienie powództwa o przywrócenie do pracy albo uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu swego stanowiska skarżąca podniosła, że podstawę do wznowienia stanowią:

- pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy - mgr. inż. J. K. (1) z dnia 20.11.2021 r., któremu postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 października 2021 r. w sprawie o sprostowanie protokołu powypadkowego sygn. akt X P 14/21 zlecono - po zapoznaniu się z materiałem dowodowym w sprawie X P 14/21 oraz XP 108/18 - wydanie opinii na okoliczność, czy stanowisko pracy powoda /G. M./ w dniu 04.01.2018 r. odpowiadało zasadom BHP, jeżeli nie - jakiego rodzaju zaistniały uchybienia i jaki miały wpływ na powstanie wypadku oraz dodatkowo na okoliczności sprecyzowane przez powódkę w piśmie z dnia 15.09.2021 r.

- Wyrok Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 02 lutego 2022 r. sygn. akt X P 14/21 w sprawie o sprostowanie treści protokołu powypadkowego Nr 1a/2018 ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku w dniu 04.01.2018 r. Od tego wyroku pozwany wniósł apelację. Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 07 czerwca 2022 r. sygn. akt VIII Pa 35/22 oddalił apelację U. (...) Ł.

Skarżąca podniosła iż opinia biegłego specjalisty z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy przeczy twierdzeniom Sądu zawartym w sprawie której wznowienia się domaga, iż naruszyła zasady BHP – co doprowadziło do jej dyscyplinarnego zwolnienia. Skarżąca wskazała, że biegły orzekł, że pracodawca nie zapewniając pracownikom w pokoju (...) urzędzenia pozwalającego na otwieranie okna w sposób bezpieczny i łatwy z poziomu podłogi, a nadto nie zapewniając swobodnego dostępu G. M. do okna, pośrednio przyczynił się do powstania wypadku w dniu 04.01.2018 r. i była to przyczyna wypadku wynikająca z nieprawidłowej organizacji pracy przez pozwanego pracodawcę. Prostując treść protokołu powypadkowego nr 1a /2018 ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku w dniu 04.01.2018 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń społecznych w wyroku z dnia 2.02.2022 w sprawie sygn. akt XP 14/21 podzielił stanowisko biegłego wyrażone w opinii z dnia 20.11.2021 r.

Zdaniem skarżącej wskazany wyrok oraz fakty wynikające z opinii biegłego mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy , jednakże z uwagi na ich późniejsze wydanie strona nie mogła z nich skorzystać w poprzednim postępowaniu.

/ skarga z załącznikami k. 3-23/

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik pozwanego U. (...) Ł. wniósł o odrzucenie skargi jako nieopartej na ustawowej podstawie, ewentualnie oddalenie skargi o wznowienie oraz zasądzenie kosztów postępowania wg norm przepisanych. W ocenie skarżącego w przedmiotowej sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek wskazanych w art. 403 § 2 kpc bo wyrok i opinia biegłego, na które powołuje się powódka nie istniały w trakcie orzekania w sprawie o wznowienie, po drugie nie doszło do wykrycia ani faktów ani dowodów które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Fakty, na które powołuje się powódka były przedmiotem analizy sądów obu instancji ponadto fakty te nie mogą wpływać na wynik sprawy gdyż oświadczenie pracodawcy o

rozwiązaniu umowy o pracę z powódką wskazywało na dwie odrębne postawy rozwiązania z nią stosunku pracy bez wypowiedzenia, które okazały się uzasadnione.

/ odpowiedz na skargę k. 32-34/

W piśmie procesowym z dnia 28.02.2023 r. skarżąca wskazała, iż dodatkowo wskazuje jako podstawę wniesienia skargi obok art. 403 § 2 kpc także art. 403 § 1 pkt 2 kpc.

Zdaniem skarżącej w świetle powołanej opinii biegłego i wyroku Sądu Rejonowego z dnia w wyroku z dnia 2.02.2022 w sprawie sygn. akt XP 14/21 wcześniej sporządzony przez pracodawcę protokół powypadkowy okazał się fałszywy co stanowi przestępstwo i uzasadnia wznowienie postępowania w przedmiotowej sprawie.

/ pismo k. 77-84 /

Odpowiadając na powyższe pozwany podniósł, iż twierdzenia i zarzuty powódki formułowane w tym zakresie są całkowicie bezpodstawne bowiem decydującym jest by przestępstwo jako podstawa wznowienia pozostawało w związku przyczynowym z wydaniem wyroku i treścią rozstrzygnięcia. Przestępstwo musi służyć do uzyskania wyroku, takie okoliczności nie zachodziły zaś w przedmiotowym przypadku.

/ pismo k. 93-95/

Pismem z dnia 12.05.2023 r. ustanowiony w toku procesu pełnomocnik z urzędu powódki, poparł skargę i wniósł o przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu oświadczając, że koszty te nie zostały pokryte ani w całości ani w części. W uzupełnieniu stanowiska powódki wskazał natomiast, że ani powołany przez powódkę wyrok ani opinia biegłego nie tworzą nowych faktów a jedynie je stwierdzają, powódka niewątpliwie nie mogą z nich skorzystać w postępowaniu wznowienia którego się domaga, ujawnione okoliczności mogły mieć wpływ na wynik sprawy a zatem wniesiona skarga jest uzasadniona.

/pismo k. 101-105/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 1 czerwca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie sygn. akt X P 108/18 z powództwa G. M. przeciwko U. (...) Ł. o przywrócenie do pracy oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanego U. (...) Ł. kwotę 180 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu ww. rozstrzygnięcia wskazano, iż rozwiązanie stosunku pracy z powódką w trybie art. 52 § 1 pkt 1 kp w dniu 17 stycznia 2018 roku było uprawnione a przyczyny rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika tj. jest ciężkie naruszenie przez G. M. podstawowych obowiązków pracowniczych, polegające na nieprzestrzeganiu przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz na samowolnym opuszczeniu miejsca pracy usprawiedliwione.

Orzekając w powyższy sposób Sąd Rejonowy dysponował protokołem powypadkowym z dnia 25.01.2018 r. którym opisano zdarzenie z udziałem powódki z dnia 4 stycznia 2018 roku. Zdarzenie to zostało zakwalifikowane jako wypadek przy pracy. W protokole wskazano, że „bezpośrednią przyczyną wypadku było uderzenie głową i lewą nogą o podłogę w wyniku upadku z wysokości biurka (77 cm), natomiast pośrednią przyczyną było rażące naruszenie przepisów bhp Pani G. M., ponieważ stworzyła wyjątkowo niebezpieczną sytuację poprzez chodzenie po biurkach i parapecie”.

Jednocześnie Sąd stwierdził, że dla oceny zasadności powództwa ustalenie okoliczności dotyczącej przyczyny upadku powódki z biurka nie ma decydującego znaczenia. Sąd stwierdził, że samo zachowanie powódki polegające na chodzeniu po parapecie i biurkach, w tym biurku, przy którym pracowała skonfliktowana z nią współpracownica, celem otwarcia okna w oczywisty sposób naruszało zasady bezpieczeństwa pracy. Zachowanie powódki było nacechowane złą wolą. W sposób umyślny zdecydowała się na podjęcie ryzykownego zachowania. W ocenie Sądu

zachowanie powódki stanowiło przejaw całkowicie umyślnego naruszenia elementarnych zasad bezpieczeństwa pracy i prawidłowego postępowania w stosunkach pracowniczych. Wobec tego w decyzji pracodawcy o rozwiązaniu stosunku pracy z pracownikiem rażąco naruszającym zasady bhp należy upatrywać przejawów prawidłowej polityki mającej na celu stworzenie bezpiecznych warunków pracy i zapobieganie wypadkom przy pracy. Nie sposób zatem czynić pracodawcy zarzutu z tego typu działań. Chodzenie w butach po biurkach zagraża także materialnym interesom pracodawcy – może prowadzić do uszkodzeń mebli i urządzeń biurowych.

Oceniając analizowane zachowanie powódki opisane w treści oświadczenia pracodawcy o rozwiązaniu z nią umowy o pracę bez wypowiedzenia polegające na samowolnym opuszczeniu miejsca pracy Sąd wskazał natomiast, że niewątpliwie było ono bezprawne, sprzeczne z podstawowymi obowiązkami pracownika i zagrażało interesom pozwanego. Stanowiło przejaw lekceważącego podejścia powódki do nałożonych na nią obowiązków i tym samym zasługuje na jednoznacznie negatywną ocenę.

/ wyrok SR z dnia 1 czerwca 2018 roku w sprawie sygn.. akt X P 108/18 z uzasadnieniem k. 368-376 załączonej do akt sprawy/

Wyrokiem z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt VIII Pa 174/18 Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił apelację powódki od wskazanego orzeczenia.

W uzasadnieniu wskazanego rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy wskazał, iż miał na uwadze stawiany przez apelującą zarzut zaniedbania przez pracodawcę obowiązku zapewnienia bezpiecznych warunków pracy wynikającego z art. 207 § 2 pkt 1 k.p oraz art. 94 pkt. 4 k.p. poprzez nie zapewnienie warunków bezpiecznego otwierania okna z górnej klamki, przy jednoczesnym stawianiu powódce zarzutu nie przestrzegania przepisów BHP polegającego na wchodzeniu na parapet w celu otwarcia tego okna z górnej klamki, jednakże wskazał że przedmiotem stawianego powódce zarzutu w zwolnieniu dyscyplinarnym podlegającym kontroli sądu było m.in. spowodowanie wypadku, do którego doszło na skutek naruszenia przez powódkę zasad bezpieczeństwa i higieny pracy poprzez chodzenie po biurku po którym pracował współpracownik. Tym samym stricte to naruszenie a nie szereg okoliczności z nim związanych było decydujące przy ocenie legalności dokonanego zwolnienia. Sąd wskazał, iż obowiązek stosowania bezpiecznych metod pracy nie ma charakteru jednostronnego lecz ciąży również na pracowniku. Wobec tego nawet określone zaniedbania po stronie pracodawcy polegające na nie zapewnieniu prawidłowego dostępu do okien w całym pokoju nie zwalniają powódki z odpowiedzialności. Powódka mogła zachować się zgodnie z prawem lecz tego świadomie nie uczyniła nie przestrzegając zasad i przepisów bhp. Sąd Okręgowy poparł też stanowisko Sądu Rejonowego co do oceny przyczyny wypowiedzenia polegającej na samowolnym opuszczeniu miejsca pracy wskazując jednocześnie, iż bezpośredni przełożony powódki tolerował wyjścia bez stosownego wpisu. Dodatkowo podkreślił, że sam brak wpisu w książce wyjść a nie wyjście bez pozwolenia przełożonego, jako jednorazowe zachowanie tego rodzaju choć bezprawne, sprzeczne z podstawowymi obowiązkami pracownika zagrażające interesom pozwanego nie daje pracodawcy prawa do rozwiązania stosunku pracy w trybie dyscyplinarnym.

/ wyrok SO z dnia 7.02.2019 r. uzasadnieniem k. 512-523 akt VIII Pa 174/18 załączonych do akt sprawy/

Wyrokiem z dnia 2.02.2022 r., w sprawie sygn. akt XP 14/21 Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z powództwa G. M. przeciwko U. (...) o sprostowanie treści protokołu ustalającego okoliczności i przyczyny wypadku przy pracy

1. sprostował treść protokołu Nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy sporządzonego w dniu 25 stycznia 2018 roku przez Urząd Miasta Ł., w ten sposób, że:

a) w punkcie 5 w miejsce istniejącego zapisu zaczynającego się od słów: „Bezpośrednią przyczyną wypadku było (...)” i zakończonego słowami: „(...) dotyczących ochrony życia i zdrowia” wpisał zapis:

„Przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowości technicznych:

Przyczyna bezpośrednia: nie stwierdzono,

Przyczyna pośrednia: nie stwierdzono.

Przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowej organizacji pracy:

Przyczyna bezpośrednia:

- wykonywanie przez G. M. czynności otwierania okna z pozycji „na parapecie”, wymagającej przechodzenia po meblach biurowych;

Przyczyna pośrednia:

- niezapewnienie pracownikom w pokoju (...) urządzenia pozwalającego na otwieranie okna w sposób bezpieczny i łatwy, z poziomu podłogi;

- brak swobodnego dostępu G. M. do okna;

Przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowych zachowań człowieka:

Przyczyna bezpośrednia:

- utrata równowagi przez G. M. w trakcie przechodzenia po biurku Z. D.;

Przyczyna pośrednia:

- prawdopodobnie: niefortunne potknięcie się lub poślizgnięcie G. M. w trakcie przechodzenia po biurku, bądź zepchnięcie G. M. z biurka przez Z. D.”;

b) w punkcie 5 (piątym) po zapisie: „stwierdzono nieprzestrzeganie przez pracodawcę następujących przepisów prawa pracy, w szczególności przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy lub innych przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia (wskazać dowody)” w miejsce zapisu „nie stwierdzono” wpisuje zapis o treści:

- brak oznaczenia progu przy wejściu do pokoju oraz luźno leżące na podłodze przewody komputerowe;

- niezapewnienie w pokoju urządzenia pozwalającego pracownikom na otwieranie okna oraz ustawienia żaluzji w sposób bezpieczny i łatwy, z poziomu podłogi;

- niezapewnienie G. M. swobodnego dostępu do okna;

- najprawdopodobniej niezapewnienie wymaganej szerokości przejścia do drukarki pomiędzy biurkami - minimum 75 cm;

- brak potwierdzenia poddania G. M. instruktażów stanowiskowemu w zakresie BHP;

co narusza przepisy § 15 ust. 1, § 29 ust. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 roku w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy w związku z art. 207 § 2 kp, art. 214 § 2 kp, art. 212 pkt 1 kp;

2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie;

3. nakazał pobrać od U. (...) Ł. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi - Śródmieścia w Łodzi kwotę 1.280 zł tytułem kosztów sądowych.

/ wyrok z dnia 2.02.2022 r z uzasadnieniem k. 300 - 321, w sprawie sygn. akt XP 14/21 załączonych do akt sprawy /

Wyrok oparty został między innymi na opinii biegłego z zakresu BHP J. K. (2), która doręczona została powódce w dniu 20 grudnia 2021 roku.

/dowód doręczenia k.291 w aktach sprawy X P 14/21/

Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 07 czerwca 2022 r. sygn. akt VIII Pa 35/22 oddalił apelację U. (...) Ł. od ww. orzeczenia.

/ wyrok SO z 07 czerwca 2022 r. z uzasadnieniem k. 365 i k.371-398 sygn. akt VIII Pa 35/22 załączonych do akt sprawy/

Wydając wskazane orzeczenia sądy opierały się na opinii biegłego w zakresie BHP w ocenie którego, na podstawie okoliczności wynikających z akt sprawy, ustalić można następujące przyczyny wypadku powódki w dniu 4.01.2018 r.:

1/ przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowości technicznych:

a/ przyczyna bezpośrednia – biegły nie stwierdził,

b/ przyczyna pośrednia – biegły nie stwierdził;

2/ przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowej organizacji pracy:

a/ przyczyna bezpośrednia:

i. wykonywanie przez powódkę czynności otwierania okna z pozycji „na parapecie”, wymagające przechodzenia po meblach biurowych;

b/ przyczyna pośrednia:

i. niezapewnienie pracownikom w pokoju (...) urządzenia pozwalającego na otwieranie okna w sposób bezpieczny i łatwy, z poziomu podłogi,

ii. brak swobodnego dostępu powódki do okna;

3/ przyczyny wypadku wynikające z nieprawidłowych zachowań człowieka:

a/ przyczyna bezpośrednia:

i. utrata równowagi przez powódkę w trakcie przechodzenia po biurku Z. D.;

b/przyczyna pośrednia:

i. prawdopodobnie: niefortunne potknięcie się lub poślizgnięcie powódki w trakcie przechodzenia po biurku, bądź zepchnięcie powódki z biurka przez Z. D..

W związku z wynikającymi z akt sprawy okolicznościami wypadku powódki w dniu 4.01.2018 r., potwierdzone zostały nieprawidłowości dotyczące organizacji pracy w pokoju (...), w którym miał miejsce przedmiotowy wypadek:

1/brak oznaczenia progu przy wejściu do pokoju oraz luźno leżące na podłodze przewody komputerowe,

2/niezapewnienie w pokoju urządzenia pozwalającego pracownikom na otwierania okna oraz ustawianie żaluzji w sposób bezpieczny i łatwy, z poziomu podłogi,

3/niezapewnienie powódce swobodnego dostępu do okna,

4/najprawdopodobniej niezapewnienie wymaganej szerokości przejścia do drukarki pomiędzy biurkami – minimum 75 cm, co oszacować można proporcji wskazanej wysokości biurka – 77 cm.

Według dokumentów z akt osobowych powódki, w związku z zatrudnieniem w Urzędzie Miasta Ł. została ona poddana instruktażowi ogólnemu w zakresie BHP oraz ukończyła okresowe szkolenie w zakresie BHP dla pracowników administracyjno-biurowych.

W aktach sprawy – w tym, w załączonych aktach osobowych powódki brak jest potwierdzenia poddania powódki wymaganemu instruktażowi stanowiskowemu w zakresie BHP na którymkolwiek z zajmowanych stanowisk w Urzędzie Miasta Ł..

Nieprawidłowości dotyczące organizacji pracy w pokoju (...), w zakresie niezapewnienia w pokoju urzędnika pozwalającego pracownikom na otwieranie okna oraz ustawianie żaluzji w sposób bezpieczny i łatwy, z poziomu podłogi, stanowi naruszenie dyspozycji zapisanych przez ustawodawcę w obowiązujących przepisach: rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 26.09.1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, §15 ust. 1, §29 ust. 3 i 4 w zw. z art. 207 §2 kp, art. 214 §2 kp i art. 212 kp.

/ opinia biegłego w zakresie BHP k. 256-268 w sprawie sygn. akt XP 14/21 załączonych do akt sprawy /

W tym stanie rzeczy G. M. w dniu 7.09.2022 r. (data nadania w placówce pocztowej) wniosła rozpatrywaną skargę o wznowienie postępowania zakończonemu prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt VIII Pa 174/18 załączając do niej odpis wyroku z dnia 2.02.2022 r. w sprawie sygn. akt XP 14/21 i opinie biegłego wydaną w tym postępowaniu argumentując iż o podstawie wznowienia dowiedziała się w dniu 25.08.2022 r. tj. w dacie doręczenia jej prawomocnego wyroku w sprawie VIII Pa 35/22 .

/ skarga z załącznikami k. 3-23/

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył co następuje:

Skarga jako niedopuszczalna podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 410 § 1 kpc Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie.

W myśl art. 399 § 1 kpc. w wypadkach przewidzianych w dziale niniejszym można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem.

Podstawy wznowienia postępowania sformułowane zostały w przepisach art. 401-404 kpc.

Zgodnie z art. 403 § 2 kpc, można żądać wznowienia w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

Z kolei w myśl art. 403 § 1 pkt 2 kpc można żądać wznowienia na tej podstawie, że: wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa.

Już z powyższego wynika, iż możliwość ponownego rozpoznania prawomocnie zakończonej sprawy na skutek skargi o wznowienie postępowania otwiera się tylko wówczas, gdy zaistnieje jedna z ustawowych podstaw wymienionych w Kodeksie postępowania cywilnego (wyr. SN z 17.7.2006 r., I PK 5/06, Wokanda 2006, Nr 11, s. 33). Przyczyny usprawiedliwiające jej zastosowanie muszą mieć charakter wyjątkowy oraz odpowiednio dużą wagę (post. SN z 28.3.2007 r., II CZ 16/07, niepubl.).

Przy czym podkreślenia wymaga, iż sformułowanie w skardze podstawy wznowienia w sposób odpowiadający przepisom art. 401-404 kpc nie oznacza jeszcze oparcia skargi na ustawowej podstawie wznowienia. W ocenie Sądu Okręgowego brak podstaw do uznania, że podnoszona podstawa zachodzi gdy z okoliczności sprawy wynika, iż przesłanki usprawiedliwiające jej wniesienie faktycznie nie miały miejsca (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 roku, sygn. akt I UKN 174/99, OSNP 2001, nr 4, poz. 133, z dnia 18 kwietnia 2008 roku, sygn. akt IV CO 3/08, opubl. L., z dnia 28 października 2008 roku, sygn. akt V CO 28/08). Zgodnie z poglądem utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego, skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa wznowienia została sformułowana w sposób nie odpowiadający ustawie, ale także wówczas, gdy powołane w niej okoliczności wskazują, że w rzeczywistości podstawa ta nie występuje (por. wyrok z dnia 16 maja 2007 roku, sygn. akt III CSK 56/07, LEX 334985, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 maja 2007 roku, sygn. akt I CZ 40/07, opubl. L., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2008 roku, sygn. akt IV CZ 20/08, opubl. L., z dnia 19 marca 2010 roku, sygn. akt II PZ 5/10, LEX 583798).

Możliwość wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 k.p.c. jest uzależniona od zaistnienia łącznie trzech przesłanek. Po pierwsze, wykrycia po uprawomocnieniu się wyroku nowych okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które istniały w czasie postępowania, ale nie zostały w nim powołane. Po drugie, możliwości ich wpływu na wynik sprawy i po trzecie, niemożności skorzystania z nich przez stronę w poprzednim postępowaniu. Wykrycie okoliczności faktycznych lub dowodów w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. dotyczy faktów i środków dowodowych, które - poza przesłanką ich nieujawnienia w postępowaniu prawomocnie zakończonym - były dla strony skarżącej wówczas "nieujawnialne". Przepis ten obejmuje zatem fakty stronie nieznanne i dla niej niedostępne, natomiast fakty "ujawnialne", czyli te, które strona powinna znać, bo miała możliwość dostępu do nich, nie są objęte hipotezą tego przepisu (tak m.in. II CZ 24/20 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 04-08-2020 postanowienie SN z dnia 3 października 2013 r., II UZ 54/13, niepubl. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CZ 33/13, niepubl. postanowienie SN z dnia 29 marca 2007 r., II UZ 3/07, OSNP 2008, nr 11-12, poz. 178 i orzeczenia tam powołane). Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 19 grudnia 2013 r. (II CZ 87/13, LEX nr 1422259) zgodnie z art. 403 § 2 k.p.c., podstawą wznowienia może być późniejsze wykrycie okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Muszą to być okoliczności faktyczne lub środki dowodowe istniejące już w czasie trwania prawomocnie zakończonego postępowania, ale stronie wówczas nieznanne i tym samym niemożliwe do wykorzystania przez nią (podobnie postanowienia III CZ 5/20 - postanowienie SN - Izba Cywilna z dnia 23-06-2020 Sądu Najwyższego: z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 11/12, nie publ. oraz z dnia 28 maja 2013 r., V CZ 1/13, nie publ.). Niemożność skorzystania w poprzednim postępowaniu z określonych faktów lub środków dowodowych (art. 403 § 2) nie zachodzi, gdy istniała obiektywna możliwość powołania ich w tym postępowaniu, a tylko na skutek opieszałości, zaniedbań, zapomnienia lub błędnej oceny potrzeby ich powołania strona tego nie uczyniła (zob. post. SN z 10.2.1999 r., II CKN 807/98, L., cyt. za: G., Orzecznictwo KPC, 2005, s. 403; post. SN z 19.3.2010 r., II PZ 5/10, L.). Niewiedza o środkach dowodowych (art. 403 § 2 KPC) musi więc wynikać z przyczyn obiektywnych, niezależnych od strony, a nie z zaniechania działania w trakcie postępowania (post. SN z 12.9.2007 r., I CZ 105/07, L.). (Flaga- Gieruszyńska, komentarz do art. 403 kpc, System Informacji Prawnej Legalis). Nie stanowi podstawy wznowienia postępowania według art. 403 § 2 opinia biegłego sporządzona w innej sprawie po prawomocnym zakończeniu procesu, którego wznowienia dotyczy skarga o wznowienie postępowania (zob. post. SN z 10.1.1977 r., I CO 5/76, L.). Środek dowodowy, który powstał po uprawomocnieniu się wyroku, nie stanowi podstawy wznowienia postępowania przewidzianej w art. 403 § 2 KPC (post. SN z 6.5.2010 r., III PZ 3/10, L.).

Z kolei zgodnie z art. 403 § 1 pkt 2 KPC można żądać wznowienia na tej podstawie, że wyrok został uzyskany za pomocą przestępstwa. Użycie w słów "za pomocą" wskazuje, że o tej podstawie wznowienia mówić można, gdy istnieje związek przyczynowy między popełnieniem przestępstwa a wyrokowaniem. Taki związek występuje, najczęściej, gdy uzyskanie wyroku określonej treści jest celem przestępnego działania, czyli aby przestępstwo "posłużyło" do uzyskania wyroku. Ta podstawa wznowienia zasadniczo dotyczy tzw. „przestępstw sądowych”, czyli takich, w których przestępcze działanie było podjęte w celu uzyskania wyroku określonej treści, np. łapownictwo, fałszywe zeznania, wymuszenie

popelnione przez osobę lub przeciwko osobie, która brała udział w postępowaniu. /Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 30 września 2020 r., V CZ 95/19/

Wskazana w art. 403 § 1 pkt 2 KPC podstawa skargi wznowieniowej wymaga, aby przestępstwo posłużyło do uzyskania prawomocnego wyroku, od którego wnoszona jest skarga o wznowienie postępowania – nie jest natomiast wystarczające twierdzenie, że w wyniku przestępstwa powstał dokument, na którym wyrok ten został oparty. Ponadto konieczne jest (art. 404 KPC) wykazanie przestępstwa prawomocnym wyrokiem skazującym lub też wskazanie przyczyn, dla których postępowanie karne nie może być wszczęte lub zostało umorzone z innych przyczyn niż brak dowodów. /Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 7 czerwca 2019 r., II CZ 33/19/ Nie można żądać wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 1 pkt 2, jeżeli umorzenie postępowania karnego nastąpiło z braku dowodów (art. 404 KPC). Wyłączenie to obejmuje m.in. wypadek wskazany w art. 17 § 1 pkt 1 KPK, czyli brak danych uzasadniających popełnienie przestępstwa./Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 22 maja 2019 r., I CZ 33/19/. W przypadku powołania jako podstawy wznowienia postępowania art. 403 § 1 pkt 2 KPC powstaje obowiązek wykazania, że czyn przestępczy był ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że postępowanie karne nie może być wszczęte lub zostało umorzone z innych przyczyn niż brak dowodów (art. 404 KPC). Chodzi tu o sytuację, w której za pomocą przestępstwa został uzyskany prawomocny wyrok, od którego wnoszona jest skarga o wznowienie postępowania. /Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych z dnia 5 września 2017 r., II PZ 13/17/.

Zdaniem Sądu Okręgowego, w rozpoznawanej sprawie wbrew zapatrywaniom skargi nie zachodzi żadna z wyżej wymienionych a powołanych przez wnioskodawcę podstaw wznowienia.

Podnoszona przez skarżącą okoliczność wykrycia rzekomo nowych okoliczności faktycznych i środków dowodowych potwierdzonych treścią wyroku Sądu Rejonowego z dnia 2.02.2022 r, w sprawie sygn. akt XP 14/21 i wydaną w tym postępowaniu pisemną opinią biegłego sądowego z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy - mgr. inż. J. K. (1) z dnia 20.11.2021 r., w których stwierdzono iż jedną z przyczyn wypadku którego doznała powódka było też naruszenie przepisów BHP przez pracodawcę, które miały istnieć w czasie postępowania w sprawie VIII Pa 174/18 i mogły mieć wpływ na wynik postępowania, ale nie zostały w nim powołane z uwagi na ich niedostępność dla strony z uwagi na późniejsze wydanie wspomnianego wyroku i opinii, nie czyni żądania rozpoznania skargi uzasadnionym.

Przede wszystkim podnieść należy, iż fakty ujawnione w treści wyroku Sądu Rejonowego z dnia 2.02.2022 r., w sprawie sygn. akt XP 14/21 i jego uzasadnienia oraz w treści opinii biegłego nie stanowiły żadnych nie wykrytych uprzednio w prowadzonym postępowaniu okoliczności. Nie sposób uznać, iż okoliczności podnoszone w tym przedmiocie stanowią okoliczność nową, choć istniejąca w chwili procesu jednak nieujawnialną dla strony skarżącej przez to przez nią niepowołaną. Jak wynika bowiem zarówno z treści uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w sprawie VIII Pa 174/18 którego to wznowienia skarżąca się domaga kwestia ewentualnych naruszeń BHP ze strony pracodawcy które miały leć u podstaw tego wypadku – choć nie wynikało to wówczas z treści protokołu wypadkowego - była sądowi znana gdyż takie zarzuty odwołująca wówczas podnosiła. Wobec tego nie była to okoliczność stronie powodowej nieznaną i w pierwotnym procesie niepowoływana. Czym innym jest natomiast iż zarówno pierwotnie Sąd Rejonowy jak i ostatecznie Sąd Okręgowy w sprawie VIII Pa 174/18 w oparciu o te okoliczności nie wyprowadziły dla skarżącej spodziewanych skutków procesowych tzn. nie uznał iż ewentualna słuszność tych zarzutów – w zakresie naruszenia zasad BHP także przez pracodawcę - może mieć wpływ na wynik rozstrzygnięcia. Nie należy też tracić z pola widzenia, iż Sądy skrupulatnie samodzielnie przeanalizowały okoliczności wypadku i zdarzeń jakie mu towarzyszyły będące podstawą rozwiązania z powódką stosunku pracy przez pracodawcę. Kwestia zaś samej nieznanności dowodu - treści wydanego ostatecznie wyroku Sądu Rejonowego z dnia 2.02.2022 r, w sprawie sygn. akt XP 14/21 prostującego protokół powypadkowy i opinii biegłego wydanej w toku postępowania stwierdzającej naruszenia zasad BHP także przez pracodawcę będącą podstawą do jego sprostowania - jako, iż dotyczą one faktów stronie skarżącej znanych i podnoszonych w prawomocnie zakończonym procesie ale możliwych do udowodnienia dopiero wskazanymi środkami dowodowymi, zdaniem Sądu w tym stanie rzeczy pozostaje bez wpływu na dopuszczalność rozpoznania skargi o wznowienie.

Brak też jakichkolwiek podstaw do uznania, iż prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt VIII Pa 174/18 został uzyskany za pomocą przestępstwa gdyż został oparty na zafalszowanym protokole powypadkowym, który następnie w oparciu o opinię biegłego został sprostowany wyrokiem Sądu Rejonowego z dnia 2.02.2022 r, w sprawie sygn. akt XP 14/21. W ocenie skrzętej to przesądzało fakt braku wiarygodności tego dokumentu .

Odnosząc się do powyższego wskazać w pierwszej kolejności należy, iż w świetle ujawnionych okoliczności sprawy brak jakichkolwiek podstaw do uznania, że wydaniu kwestionowanego protokołu towarzyszyło jakiekolwiek przestępstwo. Protokół mógł być wydany nieprawidłowo a drogą usunięcia jego wad było sprostowanie wyrokiem XP 14/21

Po drugie w sprawie nie zostały wykazane żadne okoliczności wskazujące na to, iż prawomocny wyrok z dnia 7.02.2019 r. sygn. akt VIII Pa 174/18 został uzyskany za pomocą przestępstwa. Nie wskazano, że istnieje jakikolwiek związek przyczynowy między popełnieniem przestępstwa a wyrokowaniem. Nie ujawnionym zostało jakiekolwiek przestępstwo, które posłużyło do uzyskania wyroku. Znamiennym jest też, iż argumenty o nieprawidłowościach w zakresie ustalenia przyczyn wypadku - ujawnione w protokole, co już wskazywano, były podnoszone już w toku procesu, którego wznowienia G. M. się domaga. Sądy obu instancji mając na uwadze te zarzuty uznały jednak argumentację co do nieuprawnionego zwolnienia powódki za całkowicie bezzasadną. Wobec tego istnienie także tej podstawy wznowienia nie zostało nawet jakkolwiek uprawdopodobnione.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego skarga o wznowienie nie jest oparta na ustawowej podstawie.

Nadto zgodnie z art. 407 § 1 kpc skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Biorąc pod uwagę, iż skarżąca wskazała jako jedną z podstaw wznowienia opinię biegłego sądowego traktując ją jako nowy dowód, z którego uprzednio nie mogła skorzystać, to gdyby nawet była to dopuszczalna podstawa wznowienia to i tak skarga podlegałaby odrzuceniu z uwagi na upływ wskazanego 3 – miesięcznego terminu. Termin ten należałoby bowiem liczyć od daty doręczenia skarżącej odpisu opinii, co nastąpiło w dniu 20 grudnia 2021 roku. Trzymiesięczny termin upłynął zatem 20 marca 2022 roku.

Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 410 § 1 kpc skargę G. M. odrzucił.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1-3 kpc zw. z § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r w sprawie opłat za czynności radców prawnych. (Dz.U.2018.265).